

Roj: **STSJ CAT 1559/2016 - ECLI: ES:TSJCAT:2016:1559**

Id Cendoj: **08019330032016100070**

Órgano: **Tribunal Superior de Justicia. Sala de lo Contencioso**

Sede: **Barcelona**

Sección: **3**

Fecha: **14/03/2016**

Nº de Recurso: **172/2014**

Nº de Resolución: **163/2016**

Procedimiento: **Recurso de apelación contra sentenc**

Ponente: **HECTOR GARCIA MORAGO**

Tipo de Resolución: **Sentencia**

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA DE CATALUNYA

SALA CONTENCIOSA ADMINISTRATIVA

SECCIÓ TERCERA

Recurs d'apel lació núm **172/2014**

Jutjat Contenciós Administratiu núm 11 de Barcelona

Procediment ordinari núm 541/2011

Apel lants: SR Imanol i SRA Matilde

Apel lat: IL LM AJUNTAMENT DE VILANOVA I LA GELTRÚ

SENTÈNCIA núm. 163/2016

Magistrats/ades:

IL LM. SR. MANUEL TÁBOAS BENTANACHS, President

IL LMA. SRA. ISABEL HERNÁNDEZ PASCUAL

IL LM. SR. HÉCTOR GARCÍA MORAGO

Barcelona, 14 de març de 2016

LA SALA CONTENCIOSA ADMINISTRATIVA DEL TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA DE CATALUNYA (SECCIÓ 3ª), en nom de S.M el Rei i de conformitat amb allò que disposa l' art 117.1 de la Constitució , ha pronunciat la SENTÈNCIA que segueix, a les actuacions del recurs d'apel lació núm **172/2014**, interposat, com a apel lants, pel Don Imanol i Doña Matilde -representats pel Procurador SR CARLOS GONZÁLEZ RECIO i assistits pel Lletrat SR JOAQUIM MARTÍ MARTÍ-, essent l'apel lat L'IL LM AJUNTAMENT DE VILANOVA I LA GELTRÚ -representat i assistit pel Lletrat consistorial SR TOMÁS BONILLA NÚÑEZ-.

ANTECEDENTS DE FET

PRIMER: La Sentència núm 44, de 5 de febrer de 2014, dictada pel Jutjat Contenciós Administratiu núm 11 de Barcelona en el sí del procediment ordinari núm 541/2011, desestimà la demanda interposada pel Don Imanol i per Doña Matilde contra L'IL LM AJUNTAMENT DE VILANOVA I LA GELTRÚ, amb motiu de la llicència concedida en data 28 de juny de 2011 per la Junta de Govern Local de la dita Corporació a L'ASSOCIACIÓ CULTURAL NOWA REGGAE, per a la celebració, durant la primera setmana del mes de juliol, del "Festival Nowa Reggae 2011", a les instal·lacions de l'equipament "Molí del Mar".

SEGON: Disconforme amb el veredict, els demandants van interposar apel lació; i la demandada s'hi oposà en temps i forma.

TERCER: Un cop elevades les actuacions a aquesta Sala, es va acordar formar-ne aquest rotlle d'apel·lació i designar Magistrat ponent. I un cop verificats els tràmits processals pertinents s'assenyalà el dia 8 de març de 2016 per tal de votar i decidir.

QUART.- En la tramitació d'aquest recurs d'apel·lació han estat observades les prescripcions legals de rigor.

Ha actuat com a Magistrat ponent L'Ill Im Sr HÉCTOR GARCÍA MORAGO, el qual expressa el parer de la Sala.

FONAMENTS DE DRET

PRIMER: Com ja hem vist, la Sentència núm 44, de 5 de febrer de 2014, dictada pel Jutjat Contenciós Administratiu núm 11 de Barcelona en el sí del procediment ordinari núm 541/2011, desestimà la demanda interposada pel Don Imanol i per Doña Matilde contra L'IL LM AJUNTAMENT DE VILANOVA I LA GELTRÚ.

Amb la seva demanda, els recurrents pretenien principalment veure invalidada la llicència de caràcter extraordinari concedida en data 28 de juny de 2011 per la Junta de Govern Local de la Corporació local demandada, a L'ASSOCIACIÓ CULTURAL NOWA REGGAE, amb motiu de la celebració -al juliol de 2011 i en horari que incloïa el nocturn/matinada- del "Festival Nowa Reggae 2011", als espais a l'aire lliure i instal·lacions de l'equipament "Molí del Mar", situat al núm 12-14 de la Pujada al Far de Sant Cristòfol, a pocs metres del domicili dels ara apel·lants.

Els actors van intentar fer valer llur condició de veïns de l'equipament suara esmentat, junt amb el dret al descans i a no haver de partir les molèsties ocasionades pel soroll (excessiu al seus parer) que venia generant el FESTIVAL NOWA REGGAE any rere any. Tanmateix, el Jutjat d'instància acollí essencialment la tesi de l'Ajuntament demandat i considerà que el susdit Festival podia considerar-se una activitat recreativa de caràcter extraordinari, sotmesa a un llindar normatiu de soroll més generós que el propi de les activitats de règim comú. Llindar, al capdavant, que les proves practicades demostraven que no hauria estat ultrapassat; si més no de forma significativa.

En aquesta segona i última instància, els actors apel·lants han sol·licitat d'aquest Tribunal la revocació de la Sentència a quo i l'estimació del seu recurs contenciós administratiu. Això últim, amb el propòsit d'obtenir un pronunciament que, a banda d'anul·lar l'autorització impugnada, els hi reconegui una indemnització de 12.020 euros pels danys i perjudicis soferts amb motiu del Festival; i també amb el disseny de veure condemnat l'Ajuntament a no autoritzar de bell nou -en els mateixos termes- l'activitat controvertida, així com a adoptar, per a nous esdeveniments del mateix signe, les mesures limitatives, preventives i coercitives que s'escaiguin.

SEGON: Deixant de banda les qüestions més adjectives, haurem de constatar que els ara apel·lants han fonamentat essencialment la crítica a la Sentència d'instància en el fet que aquesta no hagués protegit el seu dret al descans; i tot això, en no aplicar al cas el valor límit d'immissió de 45 dB, previst amb caràcter general per l'horari de nit/matinada a les zones primordialment residencials, per la normativa autonòmica (i també per l'Ordenança municipal reguladora de la contaminació acústica i les vibracions, afegirem nosaltres).

En aquesta mateixa direcció, els apel·lants han insistit en la tesi segons la qual el FESTIVAL NOWA REGGAE (en endavant: el Festival) no podia ser considerat una activitat esporàdica o excepcional, mereixedora d'un tractament especial als efectes de poder ultrapassar els llindars de soroll vigents amb caràcter general.

TERCER: En seu de rèplica, la defensa lletrada de L'IL LM AJUNTAMENT DE VILANOVA I LA GELTRÚ no ha fet més que abonar els arguments de la Sentència apel·lada, a banda d'afegir la impossibilitat de sol·licitar condemnes de futur i, alhora, d'assenyalar el caràcter legalment i fàcticament injustificat de la indemnització vindicada pels apel·lants.

QUART: La normativa que haurem de tenir present per tal de resoldre aquesta controvèrsia, és la que tot seguit transcriurem.

Art 21.3 de la Llei 16/2002, de 28 de juny, de protecció contra la contaminació acústica, als efectes de la regulació municipal en matèria de sorolls:

"Les ordenances poden tenir en compte les singularitats pròpies del municipi, com ara les activitats festives i culturals, i les que tenen un interès social, sempre que tinguin un cert arrelament".

Art 9 de la Llei estatal 37/2003, de 17 de novembre, "del ruido":

"1. Con motivo de la organización de actos de especial proyección oficial, cultural, religiosa o de naturaleza análoga, las Administraciones públicas competentes podrán adoptar, en determinadas áreas acústicas, previa valoración de la incidencia acústica, las medidas necesarias que dejen en suspenso temporalmente el cumplimiento de los objetivos de calidad acústica que sean de aplicación a aquéllas.

2. Asimismo, los titulares de emisores acústicos podrán solicitar de la Administración competente, por razones debidamente justificadas que habrán de acreditarse en el correspondiente estudio acústico, la suspensión provisional de los objetivos de calidad acústica aplicables a la totalidad o a parte de un área acústica. Sólo podrá acordarse la suspensión provisional solicitada, que podrá someterse a las condiciones que se estimen pertinentes, en el caso de que se acredite que las mejores técnicas disponibles no permiten el cumplimiento de los objetivos cuya suspensión se pretende.

3. Lo dispuesto en este artículo se entenderá sin perjuicio de la posibilidad de rebasar ocasional y temporalmente los objetivos de calidad acústica, cuando sea necesario en situaciones de emergencia o como consecuencia de la prestación de servicios de prevención y extinción de incendios, sanitarios, de seguridad u otros de naturaleza análoga a los anteriores, para lo que no será necesaria autorización ninguna."

Art 42 de la Llei 11/2009, del 6 de juliol , de regulació administrativa dels espectacles públics i les activitats recreatives:

"Article 42

Autoritzacions per als espectacles públics i les activitats recreatives de caràcter extraordinari

1. Els espectacles públics i les activitats recreatives de caràcter extraordinari són els que es duen a terme esporàdicament en establiments oberts al públic que tenen llicència o autorització per a una activitat diferent de la que es pretén fer, o en espais oberts al públic o altres locals que, tot i no tenir la condició d'establiments oberts al públic amb llicència o autorització, compleixen les condicions exigibles per a dur-hi a terme els espectacles o les activitats.

2. Els espectacles públics i les activitats recreatives de caràcter extraordinari estan sotmesos a autorització de la Generalitat, llevat que es duguin a terme en municipis de més de 50.000 habitants o que es duguin a terme amb motiu de festes i revetlles populars. En aquests casos, estan sotmesos a llicència municipal.

3. Els espectacles públics i les activitats recreatives que es duen a terme en un espai obert, de caràcter públic o privat, requereixen, a més de la conformitat dels titulars de l'espai, l'obtenció prèvia de l'autorització municipal corresponent o, en el cas de les proves esportives que es fan en més d'un terme municipal, de l'autorització de l'òrgan competent en matèria de trànsit de la Generalitat.

4. Els reglaments de la Generalitat i les ordenances municipals han de regular el procediment, els requisits i les condicions generals que s'exigeixen per a atorgar les autoritzacions per als espectacles públics i les activitats recreatives de caràcter extraordinari."

Art 108 , 109 i 112 del Decret 112/2010, de 31 d'agost , pel qual s'aprova el Reglament d'espectacles públics i activitats recreatives:

"(...)Llicències i autoritzacions per a espectacles públics o activitats recreatives de caràcter extraordinari

(...)

Article 108

Aplicació

1. Els espectacles públics i les activitats recreatives de caràcter extraordinari són els definits a l' article 42.1 de la Llei 11/2009, de 6 de juliol .

2. En els termes que estableix l'article següent, requereixen llicència o autorització els espectacles públics i les activitats recreatives de caràcter extraordinari que no estan inclosos dins la llicència, autorització o comunicació prèvia d'un establiment o espai obert al públic, per incórrer en alguna de les circumstàncies següents:

a) Tenir lloc en un espai obert al públic.

b) Tenir lloc en algun tipus d'establiment que, tot i no tenir la condició d'establiments oberts al públic amb llicència o autorització, compleixen les condicions exigibles per dur-hi a terme els espectacles o les activitats.

c) Tenir lloc en algun tipus d'establiment que disposi de llicència o autorització diferent de l'espectacle o l'activitat recreativa que es vulgui realitzar, o diferent de les previstes en aquest Reglament.

Article 109

Determinació dels que estan subjectes a autorització o llicència

Els espectacles públics i les activitats recreatives de caràcter extraordinari estan sotmesos a autorització de la Generalitat, llevat que es duguin a terme en municipis de més de 50.000 habitants, o que es duguin a terme amb motiu de festes i revetlles populars. En aquests casos estan sotmesos a llicència municipal.

(...)

Article 112

Requisits per als espectacles públics i activitats recreatives realitzats en espais oberts

1. Únicament es poden organitzar en espais oberts espectacles públics o activitats recreatives de caràcter extraordinari que, a més de complir els requeriments d'aquesta i d'altres disposicions que els afectin, es trobin en una de les circumstàncies següents:

a) Se celebrin amb motiu de festes i revetlles populars o de festivals o certàmens que comptin amb una àmplia participació de la població directament afectada.

b) Se celebrin en dates o vigílies festives, dins d'horaris en què el seu impacte sigui admissible pels usos socials majoritaris.

c) Se celebrin en indrets situats a la distància necessària dels nuclis habitats, de manera que no causin molèsties perceptibles a la gent que hi viu.

2. Les persones organitzadores han de comptar amb la conformitat de la persona titular de l'espai obert. Si l'espai obert forma part d'un espai natural o immoble protegit d'acord amb la normativa reguladora del patrimoni cultural català, cal també la conformitat de l'autoritat administrativa o de la persona responsable de la seva protecció i gestió.

3. Les persones organitzadores poden tancar l'espai obert destinat a la realització de l'espectacle públic o de l'activitat recreativa, si ho autoritza la seva persona titular. Les tanques utilitzades han de ser homologades i en cap cas no poden acabar en angles de tall o en superfícies agressives que puguin causar dany a les persones. Així mateix, per raons de seguretat s'hauran de preveure diversos punts oberts a la tanca per facilitar l'evacuació.

4. La persona organitzadora ha d'instal·lar els serveis sanitaris i higièncs i d'assistència sanitària que corresponguin.

5. La persona organitzadora es fa també responsable d'habilitar l'espai que sigui necessari per a l'aparcament de vehicles i, si s'escau, per a l'acampada de les persones assistents, i subsidiàriament dels danys i perjudicis que aquestes puguin ocasionar en els béns públics i privats situats a les rodalies de l'espai. L'administració competent per concedir la llicència o autorització d'aquesta activitat pot condicionar la seva realització al fet que la persona organitzadora dipositi una fiança suficient per respondre per aquests danys i, en general, per la resta que es puguin ocasionar en l'espai obert com a conseqüència de la realització de l'espectacle públic o de l'activitat recreativa."

Ordenança de l'Ajuntament de Vilanova i la Geltrú, reguladora del soroll i les vibracions -en endavant: OM- (BOP d'1 de febrer i de 6 de maig de 2011)

"(...) Article 9.

Suspensió dels objectius de qualitat acústica

1. L'Ajuntament, per causes degudament justificades, pot autoritzar la suspensió provisional dels objectius de qualitat acústica aplicables a la totalitat o part d'una zona acústica, d'acord amb els annexos 1 i 2 de la present ordenança.

2. Els titulars d'emissors acústics poden sol·licitar a l'ajuntament, per raons degudament justificades, que han d'acreditar-se en el corresponent estudi acústic, la suspensió provisional dels objectius de qualitat acústica aplicables a la totalitat o part d'una zona o àrea acústica.

3. L'ajuntament només pot acordar la suspensió provisional, prèvia valoració de la incidència acústica, sempre que s'acrediti que les millors tècniques disponibles no permeten el compliment dels objectius esmentats. L'ajuntament ha de sotmetre la suspensió a les condicions que s'estimin pertinents.

(...) Secció III. Activitats a l'aire lliure

Article 15. Disposició de caràcter general

1. Les terrasses, fires d'atraccions, mercats, parades de venda ambulant, espantalls acústics i totes les altres activitats a l'aire lliure que tinguin una incidència acústica significativa han de disposar d'autorització municipal

expressa, la qual ha d'assenyalar les condicions a complir per minimitzar la seva possible incidència a la via pública segons la zona on tinguin lloc.

2. A les terrasses d'ús públic, la instal·lació de qualsevol mena d'element acústic extern o de megafonia, així com la realització d'actuacions en viu, han de disposar d'autorització expressa, la qual ha d'assenyalar les condicions a complir per minimitzar la seva possible incidència a la via pública segons la zona on tinguin lloc.

3. Els envelats, les discoteques i les carpes a l'aire lliure han de disposar d'un limitador-enregistrador, d'acord amb l'establert a l'Annex 10 per tal d'assegurar que no se superin els valors límit establerts.

Article 16. Activitats festives i altres actes a la via pública

1. Les revetlles, fires, festes de barri, espectacles musicals o d'altres manifestacions populars a la via pública o en altres àmbits d'ús públic o privat a l'aire lliure, així com els actes cívics, culturals, reivindicatius, esportius, recreatius excepcionals, fires d'atraccions, mítings i tots els altres que tinguin un caràcter semblant, han de disposar d'autorització municipal expressa, la qual ha d'assenyalar les condicions a complir per minimitzar la possible incidència dels sorolls a

la via pública segons la zona on tinguin lloc.

2. Les activitats públiques que utilitzin sistemes electroamplificats de so han d'assegurar que el nivell sonor màxim no superi els 100 dB(A) (L Aeq,60s) als indrets d'accés públic i el nivell màxim de 85 dB(A) (L Aeq, 30 minuts) a la façana més exposada.

3. En els casos que es consideri oportú, l'ajuntament pot exigir la instal·lació d'un limitador-enregistrador o altres mecanismes similars, per garantir que no se superin els nivells d'immissió.

4. En cas d'incompliment de les condicions i mesures establertes als apartats anteriors, i sens perjudici de les responsabilitats que es derivin de la infracció, l'ajuntament pot adoptar les mesures necessàries, inclosa la suspensió de l'activitat.

5. Atenent a la seva singularitat dins el municipi, quedarà en suspens temporalment el compliment dels objectius de qualitat acústica fixats en aquesta ordenança, en el mapa de capacitat acústica i en la legislació sobre protecció contra la contaminació acústica i restant normativa de desplegament, en relació a les següents activitats festives, culturals i socials de caire tradicional amb arrelament al municipi: Festa Major, Revetlles de Sant Joan i Sant Pere, Festa Major d'hivern (Tres Tombs) i el Carnaval."

CINQUÈ: L'art 16.2 OM va ser el precepte que aplicà l'Ajuntament per tal de permetre que els sistemes electroamplificats del Festival poguessin assolir un nivell sonor màxim de 85 dB, mesurats a la façana del domicili dels apel·lants (que em de suposar "la més exposada", en paraules de l'OM; perquè si no fos així, el caràcter irregular de la llicència controvertida -que ja avancem- encara seria més intens).

El precepte esmentat es troba emmarcat en el règim d'activitats a l'aire lliure; és a dir: en la transposició municipal d'una part dels espectacles públics i les activitats recreatives que tant la Llei 11/2009, com el Decret 112/2010, qualifiquen d'espectacles o activitats de caràcter extraordinari. La qual cosa vol dir que, encara que no ho expressi l'OM, als requisits o condicionaments establerts per aquesta última, s'hi hauran d'afegir -com no podria ser menys- la resta de requisits o condicionaments no esmentats per l'Ordenança, però clarament consignats a la normativa autonòmica (de rang superior).

I una lectura conjunta i sistemàtica de la Llei 11/2009, del Decret 112/2010 i de l'OM, ens portarà a concloure que el Festival no podia beneficiar-se del règim de tolerància acústica previst a l'art 16 OM; perquè -si més no aquest Festival- no podia considerar-se una activitat extraordinària, en no tractar-se d'un espectacle musical esporàdic.

Recordem que l'art 42.1 de la Llei 11/2009 definia els espectacles públics i les activitats recreatives de caràcter extraordinari com les que es duen a terme esporàdicament en establiments oberts al públic que tenen llicència o autorització per a una activitat diferent de la que es pretén fer, o en espais oberts al públic o altres locals que, tot i no tenir la condició d'establiments oberts al públic amb llicència o autorització, compleixen les condicions exigibles per a dur-hi a terme els espectacles o les activitats.

I el Festival no te res d'esporàdic encara que es celebri un cop a l'any, al bell mig de l'estiu; perquè esporàdic és allò que pot qualificar-se "d'ocasional; sense un enllaç ostensible amb antecedents i conseqüents" (veure el RAE); o allò "que es presenta d'una manera aïllada, sense obeir a una llei general" (Diccionari de LIEC). I en el nostre cas, el Festival es ve celebrant de forma regular i continuada, si més no des de l'any 2006. I aquesta situació repetitiva, ja feia uns quants anys que venia produint-se en la data de concessió de la llicència controvertida.

La conseqüència de tot allò que acabem de dir no podrà ser una altra que la d'excloure el Festival -tal com havia estat concebut-, del règim d'autoritzacions del qual s'havia vingut beneficiant. El contrari ens conduiria a l'absurd d'haver d'admetre a priori -fins i tot en zones amb un ús residencial significatiu-, la possibilitat d'un nombre repetitiu i indeterminat d'esdeveniments musicals de característiques anàlogues a les del Festival i, per tant, a convertir en paper mullat les previsions tuitives de la pròpia OM, la qual, no debades (art 16.5), hauria limitat la suspensió del compliment dels objectius de qualitat acústica a cinc festes populars; amb el disegni clar de reduir a la mínima expressió el sacrifici del dret dels veïns a un grau de qualitat acústica compatible amb el dret al descans; compatible, alhora, amb el dret a la salut; i subordinat -com no podria ser menys- al dret dels residents a gaudir de la intimitat domiciliària sense immissions acústiques pertorbadores.

Però és que, fins i tot d'haver estat aplicable la normativa reguladora dels espectacles i les activitats recreatives extraordinàries, la llicència controvertida hauria d'haver estat denegada en no satisfer els requisits de l'art 112 del Decret 112/2010.

No consta que l'activitat coincidís amb una festa, una revetlla, un festival o un certamen d'àmplia participació veïnal.

És més que obvi que el Festival no tingué lloc en un indret allunyat i aïllat, sinó fregant edificis residencials.

I encara que el Festival fos coincident amb dates o vigílies festives, el grau de contaminació acústica tolerat per la llicència, en cap cas podia considerar-se admissible pels usos socials majoritaris; perquè aquests usos poden -posem per cas- fer assumibles les molèsties derivades d'un nombre molt limitat de festes populars; o les molèsties i inconvenients que provenen de les activitats recreatives de caràcter regular o permanent si aquestes activitats apliquen mesures correctores i d'aïllament acústic susceptibles de garantir els objectius de qualitat acústica de caràcter general o ordinari; però en cap cas admeten (els usos socials majoritaris) una activitat altament sorollosa com la del Festival. Una activitat que, sota les mateixes premisses, podria haver conduït l'Ajuntament a autoritzar-ne d'altres de característiques anàlogues, amb tot el que això hauria pogut comportar.

I si bé és cert que l'art 21.3 de la Llei 16/2002 semblaria tolerar excepcions en seu de llandars de sorolls envers les "activitats festives i culturals, i les que tenen un interès social, sempre que tinguin un cert arrelament", una interpretació (obligadament) estricta d'aquesta previsió, ens haurà d'impedir fer-la extensiva a una activitat musical com la del Festival controvertit, que d'altra banda no se sap quin arrelament pot tenir envers la consciència col·lectiva dels vilanovins. Al capdavant, es tracta d'un precepte legal que -juntament amb l'art 9 de la Llei estatal 37/2003- hauria servit per tal de suspendre els objectius de qualitat acústica en supòsits taxats o molt limitats (art 16.5 OM).

SISÈ: S'escaurà, doncs, estimar la pretensió invalidatòria de la demanda envers l'autorització del FESTIVAL NOWA REGGAE per a l'any 2011; sense que aquest Tribunal pugui afegir pronunciaments de futur basats en meres hipòtesis. La qual cosa no vol dir que l'IL LM AJUNTAMENT DE VILANOVA i llurs autoritats no hagin de ser conscients de les responsabilitats d'ordre divers que podrien contraure si es torna a repetir, amb les mateixes característiques, una activitat com la denunciada pels ara apel·lants.

SETÈ: Sí que haurà de prosperar, en canvi, la pretensió indemnitzatòria de la demanda; ni que sigui parcialment.

Les proves practicades en primera instància acrediten que els apel·lants van haver de suportar durant dos o tres dies de la primera quinzena de juliol de 2011, nivells de soroll que -malgrat ajustar-se als llandars permesos en cas d'activitats de caràcter extraordinari- superaven amb escreix els màxims aplicables, en tractar-se, com ja hem vist, de sorolls provinents d'una activitat que no podia acollir-se al règim especial de les activitats de caràcter esporàdic.

En tractar-se d'una situació objectiva, que es produí en horari nocturn i de matinada, els recurrents van haver de partir necessàriament unes molèsties (unides a la impossibilitat de conciliar la son i de descansar en condicions) que fan que sigui palesa la concurrència de tots els requisits contemplats a l'art 139 i següents de la Llei bàsica 30/1992, de 26 de novembre, als efectes de la responsabilitat patrimonial de l'Administració.

S'escau, d'altra banda, corroborar el patiment d'un dany efectiu i concret; avaluable econòmicament (ni que sigui per equiparació a les despeses que els apel·lants haurien d'haver afrontat per tal de traslladar-se temporalment de domicili, amb un dany moral afegit) i que té com a única causa els efectes derivats d'una llicència municipal; efectes que els recurrents no tenien el deure jurídic de suportar. D'altra banda, no hi va concórrer força major; ni els apel·lants van fer res susceptible de trencar o de mitigar el nexa causal.

Tanmateix, aquest Tribunal considera que la suma reclamada és excessiva i amb el seu prudent arbitri entén més ajustada a les circumstàncies la de 3.000 euros.

VUITÈ: Atès allò que disposa el primer incís de l'art 139.2 LJCA, no s'imposaran costes.

DECISIÓ:

Per tot allò que ha estat exposat, aquesta Secció 3^a de la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya HA DECIDIT:

ESTIMAR PARCIALMENT el present recurs d'apel·lació núm **172/2014**, promogut pel Don Imanol i per Doña Matilde amb l'oposició de L'IL LM AJUNTAMENT DE VILANOVA I LA GELTRÚ i, conseqüentment, REVOCAR i deixar sense efectes la Sentència núm 44, de 5 de febrer de 2014, dictada pel Jutjat Contenciós Administratiu núm 11 de Barcelona en el sí del recurs ordinari núm 541/2011 i, en el seu lloc,

1: ESTIMAR PARCIALMENT el susdit recurs contenciós administratiu i, per tant:

1.1: ANULAR la llicència de caràcter extraordinari concedida en data 28 de juny de 2011 per la Junta de Govern Local de la Corporació local demandada a L'ASSOCIACIÓ CULTURAL NOWA REGGAE, per tal de poder organitzar, al juliol de 2011 i amb un horari compresiu del nocturn/matinada, el "Festival Nowa Reggae 2011" a les instal·lacions de l'equipament "Molí del Mar".

1.2: RECONÈIXER el dret dels actors a percebre una indemnització de 3.000 euros a càrrec de L'IL LM AJUNTAMENT DE VILANOVA I LA GELTRÚ.

1.3: CONDEMNAR el susdit Ajuntament a estar i a passar pels precedents pronunciaments.

2: DESESTIMAR la resta de pretensions de la demanda.

Sense costes.

Notifiqueu aquesta Sentència a les parts amb l'avertiment que és ferma i, com a tal, insusceptible de recursos.

Alhora, trameteu una certificació del present veredict, amb l'ofici corresponent, al Jutjat d'origen, per tal que hi pugui dictar els pronunciaments d'execució que siguin pertinents.

Aquesta és la nostra Sentència, que pronunciem, manem i signem. Adjunteu-ne una certificació literal al rotlle d'apel·lació,

PUBLICACIÓ.- El dia d'avui i en audiència pública, el Magistrat ponent ha llegit i ha publicat la Sentència anterior. En dono fe.